

b) z folwarku Józefina lit. A.—8 ha. 63 a. 89 m²,
 c) ze wsi Zbikówek—1 ha. 7 a. 91,4 m² i
 d) z kolonii Nowa-Droga—1 ha. 94 a. 22 m².
 wraz z budynkami i ze wszystkim, co na tych grun-
 tach się znajduje.

§ 2. Powyższe grunty ulegają natychmiastowe-
 mu zajęciu po dokonaniu opisu.

Naczelnik Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

296.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 maja 1922 r.

w przedmiocie upoważnienia Ministra Spraw
 Wojskowych do powołania na ćwiczenia leka-
 rzy weterynarii.

Na zasadzie art. 12 tymczasowej ustawy o po-
 wszecznym obowiązku służby wojskowej z dnia 27
 października 1918 r. (Dz. P. K. P. № 13, poz. 28)
 zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Spraw Wojsko-
 wych do powołania na nadzwyczajne ćwiczenia wo-
 skowe niezbędnej ilości lekarzy weterynarii, celem
 uruchomienia komisji przeglądowych koni i prze-
 prowadzenia przeglądu koni na obszarze Rzeczypospoli-
 tej Polskiej.

Termin powołania oraz czas trwania ćwiczeń
 ustalił Minister Spraw Wojskowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie
 z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

297.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 maja 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileń-
 ską mocy obowiązującej ustawy z 21 lutego
 1922 r. o obowiązku odstępowania zwierząt po-
 ciągowych i wozów na rzecz Państwa.

Na zasadzie art. 5 ustawy z 6 kwietnia 1922 r.
 o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską

(Dz. U. R. P. № 26, poz. 216)—zarządza się co na-
 stępuje:

§ 1. Rozciąga się na Ziemię Wileńską moc
 obowiązującą ustawy z 21 lutego 1922 r. o obo-
 wiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów
 na rzecz Państwa (Dz. U. R. P. № 21, poz. 166).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc
 obowiązującą z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tra-
 cą moc obowiązującą wszystkie w tym przedmiocie
 dotychczas obowiązujące na terenie Ziemi Wileńskiej
 dekrety, ustawy i rozporządzenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Kierownik Ministerstwa
 Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

298.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 27 marca 1922 r.

w przedmiocie przewożenia i ekshumacji zwłok
 oraz zgłaszania zatruc ołowiem, cynkiem, fos-
 forem, arsenikiem i rtęcią w zakładach prze-
 mysłowych, fabrykach i warsztatach na obsza-
 rze województw: nowogródzkiego, poleskiego
 i wołyńskiego i powiatów: białowieskiego, gro-
 dzieńskiego i wołkowyskiego województwa bia-
 łostockiego.

Na podstawie zasadniczej ustawy sanitarnej
 z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371),
 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania
 chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących
 nagminnie (Dz. U. R. P. № 67, poz. 402) oraz § 1
 punkt 3 i 5 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów
 z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100,
 poz. 720), zarządza się w porozumieniu z Ministrami:
 Spraw Wewnętrznych, Spraw Zagranicznych i Pracy
 i Opieki Społecznej co następuje:

§ 1. Na obszar województw: nowogródzkiego,
 poleskiego i wołyńskiego i powiatów: białowieskie-
 go, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa
 białostockiego—rozciga się moc obowiązującą:

- 1) rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego
 w sprawie przewożenia i ekshumacji zwłok
 (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 42, poz. 257),
 wraz z obwieszczeniem w przedmiocie spro-
 stowania tego rozporządzenia (Dz. U. R. P.
 z 1920 r. № 57, poz. 360);
- 2) rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego
 w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki
 Społecznej w przedmiocie zgłaszania zatruc
 ołowiem, cynkiem, fosforem, arsenikiem

i rtecją w zakładach przemysłowych, fabrykach i warsztatach z dnia 20 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 652).

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Zagranicznych:
w. z. *Antoni Ponikowski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

299.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 10 kwietnia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 37, poz. 210) z uwzględnieniem częściowych zmian wynikających z ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 № 12, poz. 104).

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 12, poz. 104) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się załączony do niniejszego rozporządzenia tekst ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 37, poz. 210) z uwzględnieniem poprawek wynikających z ustawy z 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 № 12 poz. 104).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

Minister Spraw Wewnętrznych:
Kamieński

Minister Skarbu:
Michalski

Załącznik do § 1 rozp. M. Z
P. z 10/IV 1922 r. poz. 299.

U s t a w a

z dnia 23 kwietnia 1920 r.

O ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Art. 1. Celem zmniejszenia spożycia napojów alkoholowych wprowadza się ograniczenia sprzedaży napojów, zawierających więcej niż 2,5% alkoholu, wyszczególnione w art. 3—6 niniejszej ustawy. O wykluczeniu od obrotu publicznego napojów, zawierających niższy procent alkoholu, rozstrzygać będzie Minister Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 2. Ograniczenia te dotyczą sprzedaży i podawania wyżej wymienionych napojów zarówno w naczyniach otwartych jak i zamkniętych.

Art. 3. Napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu, pod żadną postacią dla spożycia sprzedawać niewolno; sprzedaż napojów, sporządzonych ze spirytusu alkoholowego nieoczyszczonego, zawierającego fuzle, jest wzbroniona.

Art. 4. Gminy wiejskie i miejskie władne są w obrębie swych granic uchwalić całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych. Uchwała taka winna zapaść w drodze głosowania powszechnego zwykłą większością głosów.

Głosowanie zarządza zarząd gminy bądź z własnej inicjatywy, bądź na żądanie piśmienne przynajmniej $\frac{1}{10}$ części mieszkańców gminy, którzy ukończyli lat 21.

Zarząd komunalny zarządza głosowanie najdalej w ciągu czterech tygodni od daty przedstawionego żądania.

Głosowanie odbywa się w dniu świątecznym. Sposób głosowania określają przepisy wykonawcze. Rewizja powziętej uchwały może nastąpić nie wcześniej niż po upływie lat trzech od wejścia w życie zakazu.

Gdy większość $\frac{2}{3}$ ogólnej ilości gmin, wchodzących w obręb powiatu, a obejmujących nie mniej niż $\frac{1}{2}$ ogółu ludności powiatu, uchwali całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, powiatowa władza komunalna winna ten zakaz też rozszerzyć na cały powiat.

Uchwalony przez gminę, zarówno jak zarządzony przez władzę powiatową zakaz sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych, winien być ogłoszony publicznie w sposób, przyjęty w danej miejscowości, oraz udzielony w odpisie właściwej władzy akcyzowej i politycznej przynajmniej na 2 miesiące przed nastąpieniem tego roku kalendarzowego, z którego początkiem zakaz ma obowiązywać.

Art. 5. Liczbę miejsc w detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych ogranicza się do jednego na 2500 mieszkańców, przyczem najwyższej połowa z nich może być przeznaczona do wyszynku. Z chwilą wydania niniejszej ustawy ilość